

Odznaka Pilota Luftwaffe

Kolekcja: Odznaki Bojowe III Rzeszy

Muzeum: III Rzesza

Właściciel: mawizen

Datowanie: 1935

Miejsce pochodzenia: Niemcy

Stan eksponatu: Bardzo dobry

Opis: Odznaka Pilota Luftwaffe, wczesna wykonana z tombaku. Sygnowana logo producenta B&NL; (Berg & Nolte Lüdenschied). Stan dobry+.

Pilot's Badge/ Flugzugfuhrerabzeichen

Odznaka Pilota została ustanowiona 12 sierpnia 1935 z rozkazu Marszałka Rzeszy Hermanna Goringa (notatka z 23 maja 1935 r. w "Luftwaffen Verordnungsblatt" informuje o tym). Odznaka przedstawia nurkującego masywnego orła z rozpostartymi skrzydłami, trzymającego w szponach obróconą swastykę. Orzeł jest nałożony na wieniec złożony z liści laurowych (lewa strona wienca) i dębowych (prawa). Motyw wienca zaczerpnięto z kaiserowskiej pierwszowojennej serii bojowych odznak lotniczych. Odznaka Pilota miała być obrazem niepokromionej agresji i dzikości.

Tak jak większość przedmiotów z okresu III Rzeszy, odznaka pilota produkowana z materiałów różnej jakości. Aluminium, nickel-silver, pozłacany lub posrebrzany tombak i inne stopy oraz lakierowany cynk, wszystkie te surowce używane były do produkcji odznaki pilota. W okresie przedwojennym i na początku wojny produkowano wersje z wysokiej jakości surowców niklu, aluminium lub tombaku. Stopniowo ale stale jakość surowców coraz bardziej się obniżała by pod koniec wojny bazować jedynie na różnych odmianach cynku. Pod koniec lat 30-tych zaniechano produkcji odznak z aluminium mimo iż cechowała je wyjątkowa dbałość o szczegóły i precyzja wykonania gdyż bardzo szybko ulegały defektom, najczęściej złamaniu ulegał haczyk typu "C".

Wszystkie wersje odznaki pilota to wersje dwuczęściowe i dwunitowe. Kształt i rozmiar nitów różnił się w zależności od producenta i jakości wykonania. O wysokiej jakości wykonania świadczyły małe umieszczone z pedantyczną symetrią nity. Tańsze wersje używały większych często rozplaszczonych na końcu nitów.

Zapięcie "na agrafkę" występuje we wszystkich oryginalnych odznakach pilota. Wersje lepsze jakościowo cechował beczułkowaty zawias i haczyk uformowany z twardego niełamiwego pręcika.

Niezależnie od jakości wykonania w odznace pilota orzeł był zawsze oksydowany na kolor ciemno-czarny zaś wieniec wykańczano w kolorze srebrnym. Wersje przed i wczesnowojenne

wytwarzane ze stopu zwanego "nickel-silver"(62-65% miedzi,21-25% cynku i 13-14%niklu) lub z tombaku powlekanego "nickel-silver" orzeł jest czerniony chemicznie a wieńiec chemicznie wykończony na kolor matowo-srebrny przez kolekcjonerów zwany "frosting" czyli zmrożony,oszlony.

Wymiary odznaki pilota zostały określone w roku 1936 prawie rok po jej ustanowieniu i były następujące:

- rozpiętość skrzydeł orła : 65mm
- wysokość swastyki : 15-16mm
- grubość orła : 2,5mm
- szerokość wieńca : 42mm
- wysokość wieńca : 53mm
- grubość wieńca : 2,5mm

Duża liczba firm produkująca odznaki pilota oraz mnogość wersji powoduje że oficjalne wymiary należy traktować jako dane orientacyjne wzorcowe a nie ostateczne.

Odznaki noszono na górnej lewej kieszeni munduru poniżej Krzyża Żelaznego 1.klasy.

Wręczana była każdemu kto ukończył pełen kurs pilotażu.